Bồ Đề Hải

Vạn Phật Thánh Thành

No. 59, Winter 2002 **800 Sacramento St., San Francisco, CA 94108**

Xả bất liễu tử,
hoán bất liễu sinh.
Xả bất liễu giả,
thành bất liễu chân.

Vất không đặng cái chết,
đổi không đặng cái sống.
Bỏ không đặng cái giả,
thành không đặng cái thật.

Đọc trong số này

- **Khai Thị:**
  Quý Vị Có Biết Quỷ Là Gì Không?
- **Lời Cảnh Tỉnh**
  Sức Mạnh của Hạt Giống
- **Đại Bi Tâm Đà La Ni Kinh**
- **Ngũ Ấm Ma:** ***Thọ Ấm***
- **Thông Báo**
- **Nhân Dịp Xuân Về:**
  Học Tập Tinh Thần của Bồ Tát Di Lặc
- **HT Hư Vân Họa Truyện**
  #32. Trước Động Triều Dương Thấy Rồng Vàng

Phát Hành

Dharma Realm Buddhist Association
800 Sacramento St.
San Franciso, CA 94108
Tel. / Fax. (562) 438 - 8902
bodehai@yahoo.com
www.bodehai.net
www.chuavanphat.org

Qu V‡ Có Bi‰t Qu› Là Gì Không?

You Know What Ghosts Are?

Ven. Master Hsuan Hua

Quỷ có rất nhiều loại. Một số người đều cho rằng là có bộ mặt hung ác đáng sợ, mặt xanh, răng nhọn, kỳ thật không phải nhất định giống như thế. Có lúc quỷ hóa ra người, mới xem thời tưởng như người thật, kỳ thật là quỷ. Nếu quý vị là người đã khai mở Ngũ Nhãn, quỷ không thể lừa phỉnh quý vị. Quỷ lại có thể biến làm súc sanh như ngựa, trâu, dê, chó, các loài cá, thỏ con... Vì sao nó lại có thể biến hóa như thế? Bởi chúng có thần thông. Hoặc biến làm con kiến, con muỗi, con trùng, con ruồi, con chim sẻ, ong mật... Ví như lúc mùa xuân trăm hoa đua nở, trong hoa có hàng trăm ong đến hút mật, trong đó có nhiều quỷ hóa thân. Trong đám hoa

There are many kinds of ghosts. [Chinese] people usually picture ghosts as grotesque beings with green faces and long fangs, but this is not necessarily the case. Sometimes ghosts take on human form. You may think they are people, but they are actually ghosts. If you have opened the Five Eyes, ghosts won't be able to deceive you. Using their spiritual powers, ghosts can also transform into animals, such as pigs, cows, sheep, dogs, fish, and rabbits. They may also change into small creatures such as ants, mosquitoes, flies, sparrows, and bees. When flowers bloom in the spring, for instance, many of the bees gathering pollen are actually ghosts manifesting as bees. There are real bees as well as phony ones. The real bees are undergoing their retribution as

có ong thiệt, cũng có ong giả. Ong hút thiệt là do nghiệp thọ quả báo, ong giả là do quỷ biến hóa. Chúng nó đi đến các nơi hút nhụy hoa, uống sương hoa. Cho nên đừng cho rằng quỷ nhất định không thể thấy được. Quý vị hàng ngày đối diện với nó, nhưng không nhận biết nó. Người ta nói "Gặp mặt không biết là Quán Thế Âm", cũng có thể nói tương tợ như thế: "Đối diện không biết quỷ!".

Hiện tại có người nói: "Pháp sư, thầy giảng như thế, tôi thật không dám tin!" Ô! Ông không tin thời thôi, sao gọi là không dám tin? Tôi cũng không cưỡng ép ông tin, chỉ nói đạo lý, mong ông đề cao cảnh giác, để khỏi ngày ngày chung đụng với quỷ mà không biết. Có người nói: "Eo ơi! Thầy nói như thế, chỉ làm con lo sợ, tối đến không dám ngủ." Thế thời không cần ngủ nữa, tu Bát-chu Tam-muội tốt hơn. *(Phưởng pháp tu niệm Phật không gián đoạn trong 90 ngày, trong ba tháng không ngủ nghĩ, không ngã lưng hay ngồi xuống).*

Tôi giảng chuyện thật, quý vị nhất định không tin, cho nên ít nói chuyện thật, thế thì cần nói chuyện giả không? Không phải vậy, lời giả càng không cần nói. Nói một ít lời thật, còn lời giả một chút cũng chớ nói. Lời thật nói nhiều, người ta cũng không tin.

Lại nữa, yêu ma quỷ quái cũng biết biến ra thành chủng chủng động vật. Quý vị còn nhớ năm 1976, lúc dọn đến Vạn Phật Thánh Thành lần đầu tiên, lúc đó có vị cư sĩ mua một số rùa đen đem phóng sanh. Trong đó có một con lật qua lật lại, bốn chân giơ lên trời. Cư sĩ Phùng Phùng cũng đang có mặt tại đó. Ông thấy một người mặc y phục màu xanh, hướng về ông cầu cứu mạng. Phùng Phùng bèn đến tận nơi quan sát, phát hiện một chú rùa đen đang lật qua lật lại. Thấy rõ chưa, con rùa đen cũng có linh tánh, biết hướng về Phùng Phùng kêu cứu mạng. Thế nhưng nhiều năm qua không mấy ai chú ý đến chuyện nầy, nhưng từ đó nên biết rằng, tất cả chúng sanh, ai cũng có quyến thuộc. Đó là vật cùng loại thời tụ họp lại, khí cơ tương dẫn, đó

bees in accord with their karma, while the phony ones are ghosts in transformation who go around collecting pollen and drinking nectar from the flowers. Don't assume that all ghosts are invisible. You face them every day; you just don't recognize them. This is like "facing Guanshiyin Bodhisattva and not recognizing him." You meet ghosts without recognizing them.

Someone is saying, "Dharma Master, I don't believe what you're saying." That's okay. I don't demand that you believe it. I'm just letting you know the principle so you won't encounter ghosts every day without being aware of it. Someone else is thinking, "Dharma Master, I'm so scared by what you said that I won't be able to sleep at night!" Well, if you can't sleep, you can cultivate the the "Standing Buddha" Samadhi [developed through not sitting or lying down for 90 days and constantly reciting Amitabha Buddha's name.]

If I tell you the truth, you certainly won't believe me. That's why I hardly ever speak the truth. But that doesn't mean I lie, because lying is not permissible. We shouldn't say too many true words, but we should never say false words. If we say too many true things, people won't believe us.

Demons and spirits can also change into various kinds of animals. When we first moved to the City of Ten Thousand Buddhas in 1976, a layman brought a bunch of turtles to be set free. One of the turtles was overturned and had its legs sticking up in the air. The layman Feng Feng, who was there at the time, saw a person wearing green come to ask him for help. When he went around to check it out, he came upon the turtle on its back. So, you see, turtles also have a spiritual nature; that's why that turtle went to Feng Feng for help. No one paid any attention to this matter for many years. This incident shows that all living beings gather with their own kind.

In studying the Shurangama Mantra, we have

là đạo lý y theo loại hiển hình.

Hiện tại, mọi người ở đây để tâm nghiên cứu chú Lăng Nghiêm, mới biết quỷ cũng có muôn ngàn khác nhau, đủ hình đủ dáng, chúng nó đều là do cảm quả thọ báo, tùy theo loại mà hiện. Trong chú Lăng Nghiêm có nêu danh nhiều vị vua của quỷ thần, trong đó có quỷ Dạ Xoa, quỷ La Sát, quỷ giữ hồn, quỷ giữ thi, quỷ Tỳ Xá (quỷ hớp tinh khí), quỷ Cưu Bàn Trà (quỷ làm người tê liệt, hay còn gọi là bóng đè, ma đè), quỷ Đại Thân, quỷ Điên, quỷ Xú, quỷ Phú Đan Na (quỷ có mùi hôi độc), quỷ Nhiệt, quỷ Hàn, quỷ nh, quỷ Âm Nhạc..., ngoài ra có quỷ ăn hoa, quỷ ăn sanh sản, quỷ ăn thai, quỷ ăn hài nhi, quỷ ăn mỡ, quỷ ăn đèn, quỷ ăn ngũ cốc... Sự biến hóa của chúng vô cùng vô tận, vô lượng vô biên.

Khi chưa nghe chú Lăng Nghiêm, không biết quỷ có nhiều như thế. Sau khi nghe rồi mới biết rất có nhiều giống loại. Đương nhiên, quỷ so với người thì đông hơn. Người tạo nghiệp tội, bị đọa xuống làm quỷ, không thể tự thoát khỏi được. Khi Phật còn tại thế, có lần hốt nắm đất hỏi đệ tử: "Các ông xem đất trên bàn tay ta nhiều, hay đất trên đại lục nầy nhiều?" Đệ tử thưa: "Đương nhiên đất trên đại lục nhiều, dĩ nhiên là đất trên bàn tay Thế Tôn rất ít". Thế Tôn nói: "Làm được thân người như đất trong bàn tay, mất thân người như đất trong đại lục!" Làm mất thân người như đất trên đại lục, vậy thời khi mất thân người, đi làm gì vậy? Đương nhiên là làm quỷ! Còn hỏi gì nữa? Cho nên quỷ so với người đông hơn, dùng điện não (computer) thống kê cũng tính không nổi, trừ phi dùng "thần não". Thần não còn gọi là "thiên não". Có người nói: "Bao giờ thầy sáng chế ra thiên não đây?" Không phải tôi phát minh. Quý vị không tin, cố gắng lên trời tự mình xem thử. Thiên não tự tự nhiên nhiên, vốn luôn hiện hữu. Loại thiên não nầy không cần người quản lý, không dùng tay ấn xuống keyboard. Khi quý vị muốn biết, chỉ cần một ý niệm, tự nhiên tính xong rồi, một tơ hào không sai trật. Tâm quý vị nghĩ thế nào, nó

learned that there are all sorts of ghosts of all shapes and forms. Their appearances depend on the retribution they are undergoing. Many of the phrases in the Shurangama Mantra are the names of kings of ghosts and spirits, such as *yakshas* (speedy ghosts), *rakshasas* (fearsome ghosts), soul-guarding ghosts, corpse-guarding ghosts, *pisachas* (essence-eating ghosts), *kumbhandas* (paralysis ghosts), large-bodied ghosts, insane ghosts, stinky ghosts, *putanas* (foul-smelling ghosts), heat ghosts, chilly ghosts, shadowy ghosts, musical ghosts, flower-eating ghosts, fetus-eating ghosts, grease-eating ghosts, lamplight-eating ghosts, grain-eating ghosts, and so on. Their transformations are infinite and inexhaustible.

Before hearing the Shurangama Mantra explained, we didn't know there were so many ghosts. Ghosts are even more numerous than people. When people create offenses, they fall into the realm of ghosts and cannot escape by themselves. When the Buddha was in the world, he once picked up a handful of dirt and asked his disciples, "Is there more dirt in my hand or on the ground?"

"Of course there's much more dirt on the ground," said the disciples. "There's very little dirt in the World Honored One's hand."

"The number of beings who have attained a human body can be compared to the dirt in my hand," said the Buddha, "while those who have lost their human form are as numerous as the particles of dirt on the ground." What do most people become after they lose their human form? Ghosts, of course! And so there are more ghosts than people. You could never calculate their number, even with the help of a computer—unless you used the *spiritual or heavenly* computer.

"Since when did you invent a 'heavenly computer'?" you ask.

biết ngay. Bởi nó huyền diệu thông linh nên gọi là "THẦN". Nhưng số lượng của quỷ e rằng thần não tính cũng không xuể, bởi quá nhiều. Vừa mới tính xong, nó tăng lên hàng ngàn hàng trăm triệu. Sau một giây gia tăng thêm hàng ngàn trăm triệu nữa, cho nên không cách nào tính chính xác. Hơn nữa, bởi quỷ có thể hốt nhiên lên trời, hốt nhiên xuống đất, nên không có cách nào đếm chính xác được.

Quỷ cũng có quyến thuộc, bằng hữu. Khi nó biết chỗ nào có gì ăn, bèn mời bạn bè cùng đến ăn. Ví như loại quỷ ăn hoa, hay hóa làm ong mật, bươm bướm, đến đâu ăn nhụy hoa, uống sương hoa đến đó. Quỷ đói là do cảm ứng quả báo, thường bị lửa đốt, không bao giờ ngừng. Trong thân nó có lửa, bên ngoài cũng có lửa, trong ngoài đều có lửa, hai lửa giao nhau hừng hừng thiêu đốt, thống khổ khó tả. Vì sao có quả báo như thế? Vì khi làm người hay giận dữ, nên khi chết làm con quỷ khổ sở, ngày đêm bị thiêu đốt, vĩnh viễn không có kỳ hạn, muốn tránh tránh không khỏi. Nhưng khi ăn được một ít mật hoa, sương hoa có thể giảm bớt khí nóng tại não. Dầu rằng cầu mát mẻ độ một giây thôi, nó cầu mong cũng không được. Cho nên thiện ác, nhân quả, như bóng theo hình, không bao giờ sai chạy. Quý vị hãy cẩn thận!

Lại có một giống quỷ, chuyên ăn trái cây. Trước hết giải thích sơ lược về bốn loại ăn uống. Tất cả chúng sanh đều nhờ ăn để sống. Ăn có bốn loại: Thứ nhất là phần đoạn thực. Chúng sanh hữu tình, phàm có khí huyết hình tướng, đều là phần đoạn thực. "Phần" là anh có phần của anh, tôi có phần của tôi. "Đoạn" là từng khúc từng khúc, hoặc là từng bửa từng bửa. Giống như ăn sáng, ăn trưa, ăn tối. Khoảng giữa hai bửa ăn gọi là đoạn. Người và súc sanh đều là phần đoạn thực. Còn ba loại khác là xúc thực, tư thực, thức thực. Xúc thực là đụng chạm tiếp xúc là ăn được rồi. Quỷ thuộc loại xúc thực. Tư thực, chỉ cần nghĩ tới bèn no. Người cảnh trời thuộc tư thực. Thức thực là cả ý nghĩ cũng không cần dùng, vì chuyện ăn uống nầy xảy ra

I didn't invent it; it has always existed. If you don't believe it, go to the heavens and see for yourself. The heavenly computer doesn't need people to type commands into it to tell it what to do. All you have to do is think about what you would like to know, and the heavenly computer will calculate the answer without the slightest mistake. It knows immediately what is on your mind. I call it 'spiritual' because it's so mysteriously efficacious. However, given the incredible number of ghosts, probably even the heavenly computer wouldn't be able to calculate their number accurately. One second after it calculated an anwer, the ghost population would already have increased by hundreds of billions. What's more, ghosts are always unpredictably moving from the heavens to the earth and back. It's impossible to get an accurate count of them.

Ghosts also have their ghost retinues and ghost friends. If a ghost knows where food can be found, it will invite some friends to go with him. For instance, there are flower-eating ghosts that transform into bees or butterflies and go around eating pollen and drinking nectar.

Hungry ghosts undergo the retribution of constantly being scorched by fire. Both the inside and the outside of their bodies are on fire. They are fried incessantly by internal and external fires, suffering unspeakable pain. As retribution for having had terrible tempers as people, they are burned day and night as ghosts, with no hope of respite or escape. However, if they get a little bit of nectar to eat, it will slightly relieve their burning agony. They are grateful for even one second of coolness! And so we can see that the consequences of good and evil follow us as unfailingly as a shadow follows its form. We had better be careful!

There is another variety of ghost that eats only fruit. All living beings need food to survive, and there are four ways in which beings can eat.

ở thức thứ tám. Chư thiên ở Tứ Không Xứ Thiên thuộc thức thực.

Súc sanh đều có đồng loại với nhau. Lấy chim làm ví dụ, đồng loại thời sống chung hòa bình. Không đồng loại, nếu muốn đến nhà loài khác làm khách thời không được, sẽ bị đánh đuổi đi. Còn nhớ tại Vạn Phật Thánh Thành, ở tại khu rừng Vạn Thánh Lâm có lúc bầy bạch hạc đánh nhau với chim ưng. Năm qua một con bạch hạc bị đánh trọng thương, hoặc từ trên ổ cao té xuống thọ thương. Chú tiểu Quả Đà trước kia từng làm bạn với nó. Có lẽ kiếp trước Quả Đà cũng là chim hạc, nhưng nó nhờ nghe được một chút kinh Phật, cho nên kiếp nầy chuyển làm người. Khi Quả Đà thấy chim hạc bạn bè với cậu thọ nạn, không nhẫn tâm, bèn mang chim đến y viện chửa trị, cả đoàn bác sĩ bó tay vô phương cứu chửa, kết quả phải trả nó về gốc cây, mặc dầu có chim bạch hạc lớn đứng canh bảo hộ, nhưng cuối cùng cũng bị chim ưng bắt đi. Do đó nên biết, tất cả chúng sanh, giống nào theo giống nấy, mỗi giống đều có quyến thuộc.

Trở lại đề tài chính, chúng sanh đều nương vào ăn để sống. Ví như ăn trái cây, mới trên cây hái xuống, nó vốn là hai trái. Ví như một trái táo (apple), nó đơn thuần không phải một trái. Trên mặt trái táo còn có một trái táo khác. Có người nói: "Làm sao tôi không thấy được trái đó?" Nếu quý vị thấy được thời lén ăn mất làm sao! Hai trái táo nầy, trong đó một trái là hình bóng, còn gọi là "TÁNH" của trái táo. Giống như vậy, mỗi cá nhân không phải đơn thuần một con người, mà còn có một linh tánh tùy thân. Nhưng linh tánh của con người ẩn náu bên trong thân thể, không lộ diện. Nếu linh tánh nầy đi ra ngoài, sẽ bị yêu tinh ma quái ăn mất. Vô luận giống chi biến thành người, phía sau lưng nó vẫn còn lưu cái bóng, gọi cái đó là "quỷ hồn". Con người có ba hồn bảy vía. Ví như kiếp trước làm ngựa, phía sau lưng có bóng ngựa. Lúc trước sanh làm con lừa, cho đến trâu, dê, gà, heo, chó, dĩ nhiên phía sau lưng đều có bóng

The Four Types of Eating

1. *Eating in portions.* All sentient living beings—those possessed of blood, breath, and material form—eat in portions, that is in distinct segments of time. For example, we eat breakfast in the morning, lunch at noon, and dinner in the evening. We don't eat in the intervals between meals. Human beings and animals all eat in portions.

2. *Eating by contact.* These beings, which include ghosts, get full just by touching the food.

3. *Eating by thought.* Heavenly beings get full just by thinking about food.

4. *Eating by consciousness.* These beings don't even have to think about food. The function of eating takes place in the eighth consciousness. Beings in the Heavens of the Four Stations of Emptiness eat in this way.

Animals all stay with their own kind. Birds of the same species live together in flocks, and those of other species aren't allowed to join as guests. If outsiders come, fighting occurs. You may have seen the white cranes fighting with the eagles in the Forest of Ten Thousand Sages at the City of Ten Thousand Buddhas. Last year, one of the white cranes was injured from fighting, or perhaps it fell from its nest. One of my young disciples, Guo Tuo, had been friends with this crane in past lives.

Maybe Guo Tuo used to be a crane in his past lives, but heard some Sutras and got to be born as a human in this life. It's not for sure. He couldn't bear to see his crane friend suffering, so he took it to the hospital. But the doctors couldn't do anything to treat it, so he took it back and put it beneath the tree. Although the big crane tried to protect it, in the end it was caught by the eagle. From this we know that all living beings like to stay with their own kind and have their own retinues.

của những con nầy. Người đã mở Ngũ Nhãn, nhìn qua là bi%ongay: "A! Nguyên lai người nầy kiếp trước là con chó!" Nhưng không phải ai ai cũng đều có thể mở Ngũ Nhãn. Bởi e người ta biết được kiếp trước rồi đem ra xoi bói, cho nên"thiên cơ bất khả lậu"là vậy đó.

Trái cây không phải là động vật, nó không có khí huyết, nhưng nó là một sanh vật. Có sanh mạng là có "tánh". Đem trái cây cúng quỷ thần, quỷ thần ăn tánh của hoa quả, quỷ không cầm trái cây cắn vào miệng, nó chỉ cần đụng đến hoa quả là ăn tánh của hoa quả rồi. Do đó trái cây đem cúng quỷ thần, nếu quý vị lấy xuống ăn mùi vị không như trái cây mới hái.

Quê tôi thuộc miền núi ở Măn Châu (Trường Bạch Sơn), có một giống gấu lớn. Nó ăn món gì không cần cắn xé, nó chỉ nuốt trửng thứ đó. Trên núi có giống lê rất cao, gọi là thiết đàn lê, nó cứng lắm. Gấu không cần nhai, chỉ ngoạm một miếng nuốt ngay xuống bụng. Rất là kỳ diệu, khi đại tiện nó cho ra nguyên trái y như hình dáng lúc chưa nuốt, không một chút gì sứt mẻ. Nhưng trái cây nầy không còn mùi vị. Bởi khi trái cây chạy qua xưởng hóa chất (cái bụng con gấu), hệ thống tiêu hóa nầy đã hút hết tinh hoa rồi, cho nên tuy hình tượng vẫn y nguyên, mà tánh đã mất. Từ câu chuyện nầy có thể hiểu được tình hình Phật, Quỷ, Thần ăn trái cây như thế nào. Trái cây cúng Phật không nên để lâu vì nó mau hư thối. Cũng giống như con người, lúc sanh thời linh hồn còn trong đó, một mai chết đi, hồn lìa khỏi xác, thi thể rất mau hôi thúi. Trái cây lúc còn sanh tánh không thể chóng hư thối như thế, nhưng khi bị mất đi sanh tánh mới mau hư như vậy.

Trong bốn cách ăn trên, quỷ chỉ cần ngửi một cái, chạm một cái, là đã ăn xong. Không giống như con người chúng ta, phải nhai một miếng rồi chờ chúng xuống bụng, rất là phiền phức. Có người hỏi: "Vì sao thầy biết rõ chuyện như thế?" Điều đó là do kiếp trước tôi từng làm quỷ, nên ngày nay còn nhớ! Quỷ thuộc loại xúc thực, trời người thuộc tư thực, chư thiên ở bốn

Coming back to the topic, all living beings need food to live. Take the fruits we eat for example. When they are freshly plucked from the tree, they are actually "double." An apple is not just one apple; superimposed on it is another apple. Someone says, "How come I don't see it?" Well, if you saw it you would eat it! Of the two apples, one is a shadow, or you might call it the "nature" of the apple. By the same token, every person is not just one person. He or she has a spiritual nature that goes along with the body. However, a person's spiritual nature is hidden inside of the body and doesn't show up on the outside. If this spiritual nature came out, it would be eaten up by ghosts and demons.

Whatever kind of being one has transformed from, the shadow of that being still trails one. This shadow is also called "ghost soul" (people have three souls and seven spiritual faculties). For instance, if someone was a horse in his previous life, there will be the shadow of a horse following him. Had he been a mule, ox, sheep, chicken, dog, or pig in his previous life, the corresponding shadow would also remain behind him. People who have opened the five eyes can tell at a glance: "Oh! So this person was a dog in his previous life!" However, not everyone is able to open the five eyes, or else they might reveal all the problems of other people's previous lives. It is said, "Heavenly secrets cannot be divulged!"

Fruits are not animals, for they lack blood and energy. But they are living things as well. Anything with a life has a nature. When fruit is offered to the ghosts and spirits, the ghosts and spirits eat the nature of the fruit. Ghosts don't have to bite the fruit to eat it. They simply touch the fruit and absorb its nature, and that's how they eat. Therefore, the fruit that has been offered to the ghosts and spirits doesn't have much flavor left.

In the mountains around my hometown in Manchuria, there is a kind of big bear. When it eats, it doesn't chew, but just swallows the food. There's a type of

cõi trời Tứ Không thuộc loại thức thực.

Nghiệp báo của mọi loại quỷ thần đều do nhân duyên sở cảm. Nhân nào, quả nấy. Nên nói: "Khởi hoặc, tạo nghiệp, thọ báo". Vì vậy phải biết, làm lành phước đi theo, làm ác họa theo đuổi, giống như tiếng vang của âm thanh, chịu khổ cảm lạc, tự mình tạo duyên, chớ có ai khác đâu! Quý vị không muốn làm quỷ, thời không nên tạo nghiệp làm quỷ.

Hôm nay chỉ giảng một đoạn nhỏ về kiếp xa xưa tôi làm quỷ. Quý vị nếu không chán nghe, tương lai tôi cho quý vị biết, ngày xưa tôi làm kiến như thế nào, làm muỗi như thế nào, ở địa ngục thế nào, súc sanh làm sao... không sót chi tiết nào hết!

Tất cả quỷ thần vương đều có đại oai đức, có thể trảm yêu trừ hại, chế phục ngoại đạo. Họ dùng pháp Chiết Phục, hàng phục tất cả bàng môn tả đạo, ma mị quỷ quái, quỷ trâu, thần rắn; phàm bọn tà tri tà kiến, tà thuật tà pháp, bọn hại phá quần chúng, các ngài đều có khả năng hàng phục, các ngài có thể sanh thiện, trừ ác, diệt tà, phá ma. Ác ma giống như người không màng chi đến đạo lý. Phàm kẻ ngang ngược không biết đạo lý, ngang bướng, hống hách, đều là ác ma chuyển thế. Quý vị xử tốt với chúng nhiều lần, nhưng chúng không biết là quý vị tốt. Thậm chí quý vị đem cả xác thịt hy sinh cho chúng, chúng không cho là đủ, không cám ơn, lòng tham không chán. Tại sao vậy? Bởi họ trải qua nhiều kiếp huân tập thói ác, thâm căn cố đế, vô minh ngoan cường không chịu cải sửa tánh xấu. Trong Chú Lăng Nghiêm, có các vị vua của quỷ thần chúng, các vị nầy suất lãnh quyến thuộc, thiên binh, thiên tướng, thiên tào, kim cang lực sĩ... trấn giữ các phương bảo vệ người tu hành và ủng hộ chùa chiền, làm cho đạo tràng hưng thịnh. Như trên đã giảng các loại quỷ thần và quyến thuộc, nên biết tất cả chúng sanh, mỗi loại cũng đều có "quỷ hồn". Chó có quỷ hồn chó, mèo có quỷ hồn mèo, đại chúng sanh, tiểu chúng sanh cũng đều có quỷ hồn riêng. Tuy người thường nói sợ quỷ, kỳ thật người và quỷ

pear that grows in the mountains called iron pellet pear, because it's very hard. The bear simply gulps it down without chewing, and the funny thing is, it also comes out whole in their excrement, looking exactly the same as before it was swallowed. Although it is intact, it has lost its flavor, because when it passed through the chemical factory (i.e. digestive system), its essence was absorbed. Only the shape remains, not its nature. This can help us understand how the Buddhas, ghosts, and spirits eat fruit. Fruit that has been offered to the Buddhas cannot be kept very long, for it spoils quickly. The same is true of people; when they are alive, their souls stay with them. Once they die, their souls leave and their bodies decay rapidly. Fruit that has lost its essence rots quickly.

As to the four types of eating, ghosts only need to sniff or touch the food and they will have eaten. They are not like us people who have to go through the trouble of biting, chewing, and swallowing our food. Someone is wondering, "How come you know so much about these things?" I used to be a ghost, and I still remember. Ghosts eat by touching, heavenly beings eat by thinking, and beings in the Heavens of the Four Stations of Emptiness eat by consciousness.

The various karmic retributions of ghosts and spirits come about from causes and conditions. Every cause brings about a corresponding retribution. This is called, "becoming deluded, creating karma, and undergoing retribution." And so we should know that blessings will follow upon good deeds and calamities will follow upon evil deeds, just as the echo follows the sound. Whether we experience suffering or pleasure, it's all our own doing and not caused by anyone else. If you don't want to become a ghost, don't create the karma of ghosts.

Today I'll tell you something that happened in one of my previous lives when I was a ghost. If you are still interested, then in the future I can tell you about

vốn chẳng phân khai; quỷ ở âm gian, người ở dương gian, nhưng âm dương vốn là một thể, không chia thấp cao tốt xấu, không có giới hạn. Quỷ tham sân si nặng nề, người thời giới định huệ nhiều hơn một chút. Do đó quỷ là đám âm khí, còn người và súc sanh là bẩm thọ khí mà thành hình. Vì sao có hình tướng? Bởi có mọi thứ chấp, cho nên bị nhốt trong cái lồng ngũ uẩn, trốn không khỏi phạm vi sắc, thọ, tưởng, hành, thức. Cái lưới ngũ uẩn làm chướng ngại cho tự tánh của chúng ta như đám mây đen che lấp mặt trời. Thực ra âm dương vốn đồng một thể, nhưng nay bị những từng mây ngũ uẩn phân chia ra mà thôi. Con người bị mặt trận ngũ uẩn làm khốn nhiểu, quỷ cũng bị rừng cây ngũ uẩn làm mờ mịt, cho nên lặn hụp trong biển nghiệp, sanh sanh tử tử, tử tử sanh sanh. Sanh thời làm người, chết biến ra quỷ. Nhưng nếu chịu tu hành thì khỏi phải làm quỷ. Khi tu hành thành công, có thể thành Phật, thành Bồ Tát, hoặc chứng quả A La Hán.

Như trì ngũ giới, tu thập thiện thời có thể sanh lên cõi trời làm trời. Năm giới đó là không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không dùng những chất say. Không sát sanh là từ bi. Không trộm cắp là đạo nghĩa. Không tà dâm là chánh nhân quân tử. Không vọng ngữ là ngay thật tin cẩn (trung tín). Không uống rượu là không bị cuồng loạn. Kẻ sát sanh, sanh lại bị báo oan ương đoản mạng. Kẻ trộm cắp bị báo bần cùng khổ sở. Kẻ tà dâm bị báo làm chim sẻ, chim bồ câu uyên ương. Loài chim sẻ đều thích bay cao xa, bởi kiếp trước có hành vi tư thông gian dâm, phá hoại đạo đức, mới có nghiệp báo biểu thị. Tôi thường nói với quý vị, nhưng quý vị không mấy chú ý, cho nên tôi không ngại lại nhấn mạnh lần nữa: Không nên sát sanh! Tất cả chúng sanh từ vô thủy kiếp lại đây, đều là cha mẹ, bạn bè, quyến thuộc của ta. Cha mẹ ta đời trước tạo nghiệt tội, nay sanh làm heo, ngựa, trâu, dê. Giả như quý vị không dung mà sát sanh là gián tiếp giết cha mẹ của quý vị. Trộm cắp: Có câu rằng: "Việc gì mình không

when I used to be an ant, a mosquito, a hell-being, an animal, and so on. I won't hold back anything.

All kings of ghosts and spirits have great awesome virtue. They can slay demons, eradicate disasters, and subdue externalists. They use Dharmas of Subduing to subdue all deviant cults, ghosts, and spirits. They can subdue any being that has deviant knowledge and views, or practices deviant crafts and methods. They can inspire virtue, get rid of vice, overcome evil, and destroy demons. Evil demons are like unruly people.

People who are unruly and unreasonable are the reincarnations of evil demons. No matter how well you treat them, they don't appreciate it. Even if you sacrifice your own blood and flesh for them, they are ungrateful and insatiable. Why? Because they have been steeped in bad habits for many eons. Their habits are deeply and firmly rooted, and their bad characters are formed from being stubborn and unwilling to change.

The kings of ghosts and spirits in the Shurangama Mantra lead their respective retinues such as heavenly generals and soldiers, heavenly officials, and vajra spirits. All of them guard the ten directions, protect cultivators and help Way-places to thrive. We mentioned many different kinds of ghosts and spirits, and their respective retinues. All living beings have their own "souls". Dogs have dog souls; cats have cat souls. Large beings and small beings all have their souls. Although people are afraid of ghosts, there isn't any real separation between people and ghosts. Ghosts live in the yin realm, while people live in yang realm. However, yin and yang are basically one entity. There's no difference and no line of demarcation. Ghosts have heavy greed, anger, and stupidity. In comparison, people have more precepts, samadhi, and wisdom. Therefore, ghosts are masses of yin energy, while the energy of people and animals allows them to assume physical forms. Why do they have physical forms? They have all kinds of attachments, so they crawl into

muốn, đừng làm người khác". Quý vị không muốn ai trộm cắp hay cướp đoạt tài vật của quý vị, thế thì trước hết quý vị không nên trộm cắp của kẻ khác.

Tà dâm: Trên phương diện nhân quả, tà dâm là tội nặng nhất, trừng phạt thật tệ hại. Nếu hai vợ chồng, hai bên ly hôn, rồi lại kết hôn, căn cứ trên luật nhân quả, khi lâm chung, thân thể bị cắt làm hai phần. Bởi lúc sống có đến hai mối quan hệ, cho nên khi chết nghiệp báo hiện ra cái cưa, cắt từ trên đầu xuống chân xẻ làm hai. Sanh tiền tà dâm bao nhiêu lần, sau khi chết cũng bị cắt bấy nhiêu lần, sanh tiền kết hôn trăm lần, chết xuống bị cắt trăm lần, cho đến mỗi người chia từng chút một. Thế thì ly thân ly dị có gì tốt đâu? Phân ra từng miếng, từng miếng nhỏ, đem linh tánh tập họp lại rất khó, cả trăm nghìn kiếp khó trở lại làm người. Bấy giờ sanh hóa linh tàn, cùng với cây cỏ mục nát, biến thành vô tình thảo mộc. Bổn tánh phân tán, không dễ gì thành lại chúng sanh hữu tình. Dầu rằng có thể thành lại làm hữu tình, tỷ như thân người, nó có thể biến thành tám vạn bốn ngàn con muỗi, song nếu muốn tập họp tám vạn bốn ngàn con muỗi lại thành một chúng sanh, thời rất khó. Muỗi đa số lại sanh làm muỗi. Chúng sanh đó chết đó, sanh tử luân hồi, vẫn cứ không biết quay lưng với bụi trần hợp lại với giác ngộ, bỏ mê quay về chánh. Cho nên: "Nhất thất nhân thân, vạn kiếp bất phục", một lần mất thân người, muôn kiếp khó được lại. Quý vị xét rõ ý nghĩa sâu sắc, thật đáng sợ lắm thay!

Giảng ngày 5 tháng 2 năm 1981

into the cage of five *skandhas* and can't escape from the realms of form, feeling, thinking, formations, and consciousness. The net of the five *skandhas* covers up our own nature, just as dark clouds cover up the sun. Yin and yang are basically one substance, separated only by the "clouds" of the five *skandhas*. People are trapped by the array of the five *skandhas*, and ghosts are also entangled by the dense forest of the five *skandhas*, so they bob up and down in the sea of karma, being born and dying over and over again. They are born human, but at death they turn into ghosts. However, with cultivation they need not become ghosts. If they are successful in cultivation, they can become Buddhas or Bodhisattvas, or attain the fruition of Arhatship.

If one upholds five precepts and cultivates the ten good deeds, one can be reborn in the heavens and become a god. The five precepts are no killing, no stealing, no sexual misconduct, no lying, and no taking of toxicants. Not killing is compassion. Not stealing is righteousness. One who doesn't commit sexual misconduct is a person of propriety. One who never lies is trustworthy. One who abstains from intoxicants will not be crazy and confused. People who kill receive the retribution of being short-lived and suffering many misfortunes in their next life. People who steal receive the retribution of a life of poverty and hardship. People who commit sexual misconduct may be reborn as sparrows or pigeons.

Birds like to go off into wild flights of fancy. This is the manifestation of the karmic retribution of people who committed adultery and injured their virtue in their previous lives. I always teach you about this, but some people still don't pay attention. So, I'm taking the trouble to repeat it once again: Don't kill! All living beings from countless eons in the past have been my parents, friends, and relatives. My parents from previous lives committed offenses and thus fell and were reborn as pigs, horses, cows, and sheep. If you kill animals at will, you are just

indirectly killing your parents.

Stealing: It's said, "Don't do to others what you don't wish to have done to yourself." If you don't desire to have your wealth robbed or stolen, then first of all you shouldn't steal others' property.

Sexual misconduct: In terms of causes and effects, sexual misconduct is the most serious offense. It's punishment is the most severe. If a married couple gets divorced and each one remarries, then according to the law of cause and effect, their bodies will be cut in half after they die. This is because when they were alive, they had two relationships. So after they die, their karmic retribution manifests. A huge saw slices people in half from head to toe. Their bodies are sawed into as many pieces as the number of offenses they committed. If they were married a hundred times, they are sawed into a hundred pieces, so each of their former partners can have a tiny share of them. What's so bad about being divided into pieces? If the soul becomes fragmented like that, it's very difficult to make it whole again. Probably those people won't regain a human body again for billions of eons. When their nature is split and their souls are incomplete, they become dull and insentient, like plants. When their inherent nature is scattered, it's hard to become a sentient being again. Even if they became a sentient being, they might be a mosquito. But one human body can transform into 84,000 mosquitoes, and it's not easy to get all those mosquitoes back into one being. Most of the time, mosquitoes are reborn as mosquitoes. So they bob up and down in the cycle of birth and death, not understanding how to turn away from the dust and unite with enlightenment, or how to renounce confusion and return to the proper. It's said, "Once the human body is lost, it cannot be regained in ten thousand eons." If you truly understand this principle, how could you not be afraid?

A talk given on February 5, 1981

Tóc trắng sầu khó mở
Bụi trần đường chẳng thông
Thân ở trong cảnh người
Tâm nằm sâu vạn núi.

Ngày ngày trong trần lao
Sớm sớm chốn thương ghét
Chẳng biết bởi việc gì
Cứ vì nó bận rộn.

Biển khổ sâu không đáy
Việc phù sinh có bờ
Chẳng biết trong ba cõi
Nơi nào là quê nhà.

Hám Sơn Đại Sư

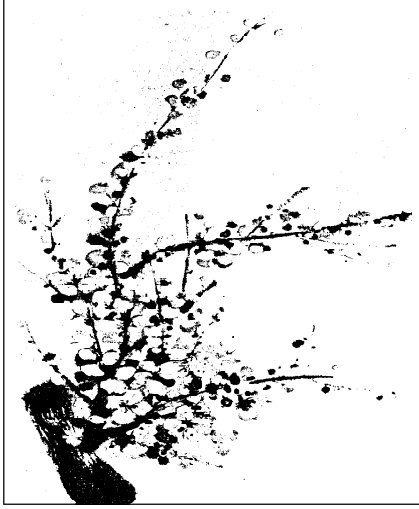

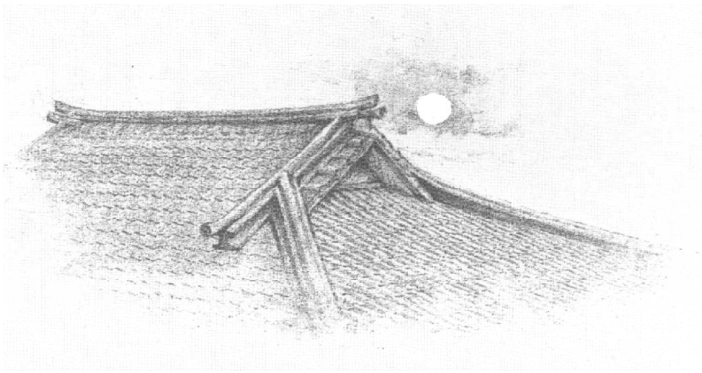

Lời Cảnh Tỉnh

Ni Sư Chứng Nghiêm

PHẦN 12:

SỨC MẠNH CỦA MỘT HẠT GIỐNG

(Thành Công, Nguyện lực và Sự Trì Chí)

- Sống ở đời thì hệt như đi trên sợi dây căng giữa trời. Bạn phải chuyên tâm, một lòng hướng về phía trước mà bước. Không nên cứ quay đầu, áo não chuyện đâu đâu.
- Đoạn đường đời thật chẳng dài lắm. Nhưng chắc chắn chẳng dễ đi. Bởi vậy, mình phải cẩn thận từng bước, đừng nên rối loạn lầm lẩn rồi đi trật phương hướng.
- Trẻ tuổi cường tráng thì huyết khí sung mãn vô cùng. Song nếu quá xung động thì chẳng sao tránh khỏi sức mòn lực kiệt. Do đó đi một chặp lại phải nghỉ mệt, khốn đốn lao nhọc hết sức mà mục tiêu thì vẫn còn xa lắc.
- Thành công thì dựa vào 1) sức mạnh của lòng kiên nhẫn; 2) nó cũng là kết quả của sự phấn đấu lâu dài trãi qua biết bao sự tích lũy, hàm dưỡng và hun đúc. Thành công không phải dựa vào một tí sức lực huyết khí, hay xung lực nhất thời.
- Người khéo dùng sức lực thì chẳng gấp, chẳng chậm. Người khéo giữ lý tưởng thì chẳng hung mãnh, cũng chẳng yếu hèn. Nhất chí nhắm về phía trước, kiên định không thay lòng đổi dạ thì kết cuộc thế nào bạn cũng sẽ đạt tới mục tiêu.
- Nói về người có tài hoa đầy mình: một mặt, khi làm gì y rất dễ dàng đạt tới mục đích, rất mau chóng thành đạt ham muốn của trần thế. Mặt khác, bởi vì lòng truy cầu chẳng có giới hạn nên y vĩnh viễn không sao dễ dàng làm cho nội tâm được viên mãn. Tài hoa bấy giờ biến thành căn nguyên làm mình đau khổ.
- Mạng thì không phải đã sẵn định đoạt (như trong tử vi, tướng số). Mạng là chuyện không thể lý giải. Nhưng chắc chắn là mạng thì do nguyện lực của mỗi người định đoạt nó.
- Chuyện gì cũng từ nơi lòng quyết tâm: từ một hạt giống nhỏ mà bắt đầu.
- Là người nghèo: bạn hãy làm người chẳng nghèo chí hướng. Là người giàu: bạn hãy làm người giàu chí hướng hơn.
- Làm người: mình phải có chí hướng, tâm nguyện và niềm vui (thú vị nơi việc mình làm). Sống trên đời mà chẳng có chí hướng thì cũng như người lấy bút vẽ hình, chẳng biết vẽ gì: bên này một

quẹt, bên kia một nét, rốt cuộc chẳng thành ra hình dạng gì cả.

- Không nên xem thường chính mình: bởi vì một người đều có vô hạn khả năng.
- Không nên xem thường sức lực của mình. Trên đời chẳng có chuyện gì gọi là *chẳng thể làm được*, mà cũng chẳng có ai được gọi là *người không có năng lực*. Nếu có thì cũng chỉ là người *chẳng chịu làm* mà thôi. Bạn như là một giọt nước nhỏ vào lu: trong khi cả lu nước là mọi người. Khi giọt nước vào lu thì nó kết hợp với nước trong lu làm thành một thể: lúc ấy không thể phân biệt được giọt nước ấy (bạn) với những giọt khác nữa.
- Bánh vẽ thì không làm bụng no. Bọt nổi trên nước thì không sao kết thành vòng đeo.
- Đường nào hẳn cũng có người đã đi qua. Đi con đường ngàn dặm xa xăm ắt phải bắt đầu từ bước thứ nhất. Cảnh giới của Thánh nhân cũng phải bắt đầu từ phàm phu.
- Muốn giở lên thì phải hoàn toàn giở lên. Muốn vất xuống thì phải hết lòng vất xuống.
- Nhân cách của Bồ-tát thì cần chúng ta (người phàm) hoàn thành nó.
- Tâm của Phật thì chẳng có xa gần. Nguyện vọng của chúng sinh thì cũng chẳng có lớn bé. Chỉ cần mình tâm thành, ý chính thì mình có thể thành đạt được nguyện vọng.
- Mình phải làm đồng bạn của đức Phật, học làm vị đại nông phu. Nghĩa là mình canh tác làm ruộng phước cho chúng sinh khắp thiên hạ, biến miếng đất hoang dại thành mãnh ruộng đại phước.
- Sự nghiệp tế độ lợi ích chúng sinh cần dựa vào ba sức mạnh: một là tự lực, hai là Phật lực, ba là chúng duyên bình đẳng lực.

  Tự lực: tức là nhân duyên phước huệ của mình. Muốn có phước thì phải gieo nhân, phải làm chuyện phước đức. Hạt giống này mình phải tự gieo lấy.

  Phật lực: sau khi có tự lực, mình cần dựa vào sự gia trì của Phật lực. Mình ngưỡng xin chư Phật dùng ánh từ quang chiếu diệu, nguyện sao cho tâm mình và tâm Phật dung hợp làm một.

  Chúng duyên bình đẳng lực: Phật và chúng sinh thì bình đẳng. Do đó mình phải cung kính cúng dường tất cả chúng sinh với tâm bình đẳng giống hệt như cung kính cúng dường chư Phật vậy.
- Nhiệt tâm thì dễ phát khởi. Hằng tâm (tâm kiên trì không đổi) thì khó giữ gìn. Nói suông mà không làm thì không sao thể nghiệm được chân lý. Phải thật sự bước đi trên đường đạo. Nếu bạn giữ được sự hành trì giống như khi bạn mới bắt đầu tu thì họa may bạn có thể chứng ngộ thành Phật. (Tâm lúc mới phát, mới bắt đầu tu thì khi nào cũng dũng mãnh, hứng thú, tinh tấn, ưa thích. Nếu giữ được thái độ này hoài thì mới gọi là có hằng tâm).
- Kiên tâm trì chí thức dậy thật sớm để tu hành là một cách huấn luyện công phu tinh tấn siêng năng, không lười biếng rồi đó.

(còn tiếp)

Thiên Thủ Thiên Nhãn Quán Thế Âm Bồ Tát Quảng Đại Viên Mãn Vô Ngại Đại Bi Tâm Đà La Ni Kinh

Hán dịch: Đường, Tây Thiên Trúc, Sa Môn Già Phạm Yết Ma
Thi¬n giäng: MÛQu¯c, VÕn Phßt Thành, H T. Tuyên Hóa

Kinh Văn:

Âm: NHĨ THỜI, ĐẠI PHẠM THIÊN VƯƠNG TÙNG TÒA NHI KHỞI, CHỈNH LÝ Y PHỤC, HỢP CHƯỞNG CUNG KÍNH, BẠCH QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT NGÔN: "THIỆN TAI, ĐẠI SĨ! NGÃ TÙNG TÍCH LAI, KINH VÔ LƯỢNG PHẬT HỘI, VĂN CHỦNG CHỦNG PHÁP, CHỦNG CHỦNG ĐÀ-LA-NI, VỊ TẰNG VĂN THUYẾT NHƯ THỬ VÔ NGẠI ĐẠI BI TÂM ĐẠI BI ĐÀ-LA-NI THẦN DIỆU CHƯƠNG CÚ. DUY NGUYỆN ĐẠI SĨ, VI NGÃ THUYẾT THỬ ĐÀ-LA-NI HÌNH MẠO TRẠNG TƯỚNG, NGÃ ĐẲNG ĐẠI CHÚNG, NGUYỆN NHẠO DỤC VĂN."

Nghĩa: **Lúc bấy giờ Đại Phạm Thiên Vương từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục cho chỉnh tề, cung kính chắp tay, bạch cùng Quán Thế Âm Bồ-tát rằng: "Lành thay, Đại Sĩ! Từ trước đến nay, tôi đã trải qua vô lượng Phật Hội, được nghe vô số Phật Pháp và vô số môn Đà-La-Ni, song chưa từng được nghe tuyên thuyết chương cú thần diệu Vô Ngại Đại Bi Tâm Đại Bi Đà-La-Ni như thế này. Chỉ mong Đại Sĩ vì tôi mà nói về hình mạo tướng trạng của Đà-La-Ni ấy; tôi cùng đại chúng đều ưa thích muốn nghe."**

Lược Giảng:

Lúc bấy giờ Đại Phạm Thiên Vương từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y phục cho chỉnh tề... Quý vị đều có biết đôi chút về vị Đại Phạm Thiên Vương này. Đại Phạm Thiên Vương có ba con mắt, tay cầm phất trần màu trắng (bạch phất), và cỡi con trâu trắng (bạch ngưu). Ngài ngồi Thiền, ngủ nghỉ ngay trên mình trâu và cảm thấy rất tự tại, rất thú vị; bởi Ngài nhận thấy mình được ung dung tự tại nhất, cho nên nơi Ngài ở được gọi là Đại Tự Tại Thiên, một cảnh trời cao nhất trong Sắc Giới Thiên.

Vậy, sau khi đứng dậy và vuốt lại vạt áo thiên y không phải khâu may của mình cho ngay ngắn rồi, Đại Phạm Thiên Vương cung kính chắp tay, bạch cùng Quán Thế Âm Bồ-tát rằng: **"Lành thay, Đại Sĩ!** Ngài quả là một vị Bồ-tát vĩ đại nhất! **Từ trước đến nay, tôi đã trải qua vô lượng Phật Hội.** Tôi đã từng được tham dự vô lượng vô biên Phật Hội, số nhiều đến không thể đếm xuể, đồng thời tôi cũng **được nghe vô số Phật Pháp và vô số môn Đà-La-Ni,** vô số Tổng Trì, **song chưa từng được nghe tuyên thuyết chương cú thần diệu Vô Ngại Đại Bi Tâm Đại Bi Đà-La-Ni như thế này.** Tôi chưa bao giờ được nghe thấy một chương cú thần diệu, nhiệm mầu như Thần Chú Đại Bi này.

"Chỉ mong Đại Sĩ vì tôi mà nói về hình mạo tướng trạng của Đà-La-Ni ấy. Tôi cùng đại chúng đều ưa thích muốn nghe. Hiện nay toàn thể đại chúng chúng tôi ở trong

Pháp Hội này đều thiết tha mong được lắng nghe Đại Sĩ nói rõ về hình tướng của Chú Tổng Trì này!"

Kinh Văn:

Âm: QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT CÁO PHẠM VƯƠNG NGÔN: "NHỮ VI PHƯƠNG TIỆN LỢI ÍCH NHẤT THIẾT CHÚNG SANH CỐ, TÁC NHƯ THỊ VẤN, NHỮ KIM THIỆN THÍNH, NGÔ VI NHỮ ĐẲNG, LƯỢC THUYẾT THIỂU NHĨ."

Nghĩa: **Quán Thế Âm Bồ-tát bảo Phạm Vương rằng: "Ông vì phương tiện lợi ích cho tất cả chúng sanh nên hỏi như thế; vậy nay Ông hãy khéo lắng nghe, Ta sẽ vì các Ông mà lược thuyết đôi điều."**

Lược Giảng:

Quán Thế Âm Bồ-tát bảo Phạm Vương rằng: "Ông vì phương tiện lợi ích cho tất cả chúng sanh nên hỏi như thế; vậy nay Ông hãy khéo lắng nghe, Ta sẽ vì các Ông mà lược thuyết đôi điều."

Bấy giờ, Quán Thế Âm Bồ-tát nói với Đại Phạm Thiên Vương rằng: "Vì muốn đem lại sự lợi ích cho hết thảy chúng sanh nên Ông mới đến đây nghe Pháp và đặt câu hỏi như thế. Vậy, Đại Phạm Thiên Vương ơi! Bây giờ Ông hãy chú ý lắng nghe, Ta sẽ vì đại chúng các Ông mà nói sơ lược đôi chút về đạo lý này!"

Kinh Văn:

Âm: QUÁN THẾ ÂM BỒ TÁT NGÔN: "ĐẠI TỪ BI TÂM THỊ, BÌNH ĐẲNG TÂM THỊ, VÔ VI TÂM THỊ, VÔ NHIỄM TRƯỚC TÂM THỊ, KHÔNG QUÁN TÂM THỊ, CUNG KÍNH TÂM THỊ, TỲ HẠ TÂM THỊ, VÔ TẠP LOẠN TÂM THỊ, VÔ KIẾN THỦ TÂM THỊ, VÔ THƯỢNG BỒ-ĐỀ TÂM THỊ. ĐƯƠNG TRI NHƯ THỊ ĐẲNG TÂM, TỨC THỊ ĐÀ-LA-NI TƯỚNG MẠO, NHỮ ĐƯƠNG Y THỬ NHI TU HÀNH CHI!"

ĐẠI PHẠM VƯƠNG NGÔN: "NGÃ ĐẲNG ĐẠI CHÚNG, KIM THỦY THỨC THỬ ĐÀ-LA-NI TƯỚNG MẠO, TÙNG KIM THỌ TRÌ, BẤT CẢM VONG THẤT."

Nghĩa: **Quán Thế Âm Bồ-tát bảo: "Đó là tâm Đại Từ Bi, là tâm Bình Đẳng, là tâm Vô Vi, là tâm Vô Nhiễm Trước, là tâm Không Quán, là tâm Cung Kính, là tâm Tỳ Hạ, là tâm Vô Tạp Loạn, là tâm Vô Kiến Thủ, là tâm Vô Thượng Bồ Đề. Nên biết các thứ tâm ấy đều là tướng mạo của môn Đà-La-Ni này; vậy ông nên y theo đó mà tu hành."**

Đại Phạm Vương thưa rằng: "Tôi và đại chúng nay mới được biết đến tướng mạo của môn Đà-La-Ni này. Từ nay chúng tôi xin thọ trì, chẳng dám quên lãng."

Lược Giảng:

Quán Thế Âm Bồ-tát bảo Đại Phạm Thiên Vương rằng: "Ông muốn biết Đại Bi Tâm Đà-La-Ni là gì ư? Ta nói cho Ông rõ: Đó **là tâm Đại Từ Bi."**

Đại Từ Bi Tâm chính là Đại Bi Tâm Đà-La-Ni. Lòng "từ" có thể ban vui, tâm "bi" có thể cứu khổ; do đó nếu quý vị có được lòng từ bi bao la, rộng lớn thì đó chính là Chú Đại Bi vậy. Quý vị đã nghe rõ cả chưa? Đại Bi Tâm chính là Đại Bi Chú, Đại Bi Chú chính là Đại Bi Tâm. Quý vị có tâm Đại Bi tức là quý vị đang niệm Chú Đại Bi; nếu quý vị không có tâm Đại Bi tức là quý vị chưa niệm Chú Đại Bi vậy!

Hằng ngày, cho dù từ sáng đến tối quý vị luôn lầm rầm tụng niệm: "Nam Mô Hắc Ra Đát Na Đa Ra Dạ Dạ ...," nhưng nếu quý vị không có lòng đại từ đại bi thì đó không phải là niệm Chú Đại Bi. Trái lại, nếu quý vị chẳng hề niệm Chú Đại Bi, song thâm tâm lúc nào cũng tồn giữ tấm lòng đại từ đại bi, thì đó chính là quý vị đang trì niệm Chú Đại Bi vậy! Quý vị hiểu rõ cả rồi chứ? Cho nên, song song với việc niệm Chú, quý vị cần phải nuôi dưỡng cái tâm Đại Từ Bi nữa, như thế

mới là chân chánh niệm Chú!

"Là tâm Bình Đẳng." Chú Đại Bi là gì? Đó là cái tâm bình đẳng, cái tâm không phân biệt. Tâm bình đẳng là một cái tâm "vô đảng vô thiên" (không phe nhóm, chẳng thiên vị); và cái tâm ấy chính là Chú Đại Bi.

Chúng ta không nên niệm Chú Đại Bi với lòng ích kỷ, phân biệt: "Người này là anh em của tôi thì tôi phải gần gũi anh ta hơn. Cô kia là bạn của tôi, thì tôi phải thân thiết với cô ta hơn. Người ấy không có quen biết gì với tôi cả, vậy tôi nên tránh xa hắn..."; bởi như thế tức là không có tâm bình đẳng.

"Bình đẳng" tức là đối với anh em ruột thịt cũng vậy mà không phải là anh em ruột thịt thì cũng vậy—chúng ta xem tất cả đều như nhau, chẳng hề phân biệt thân sơ. Đối với bạn bè, anh em, và ngay cả người dưng kẻ lạ, chúng ta đều nên đãi ngộ ngang nhau, giống nhau. Nếu quý vị cư xử tử tế với anh em của mình, thì đối với mọi người khác, quý vị cũng nên tử tế giống như với anh em của quý vị vậy; như thế mới gọi là có tâm bình đẳng. Và nếu quý vị hiếu thảo với cha mẹ, thì quý vị cũng nên xem những người tuổi tác đều như cha mẹ mình, và cũng quan tâm, hiếu thuận với họ giống như với cha mẹ mình; đó là có tâm bình đẳng vậy.

Nói tóm lại, tâm bình đẳng là cái tâm "vô đảng, vô thiên." Quý vị có tâm bình đẳng, tức là có niệm Chú Đại Bi; không có tâm bình đẳng tức là không niệm Chú Đại Bi vậy.

"Là tâm Vô Vi." "Vô vi" có nghĩa là không làm; thế thì "không làm" điều gì? Đó là không làm những việc tà vạy, không khởi tà niệm, không sanh tà tri tà kiến. Cái tâm luôn nhắc nhở quý vị chớ nên làm điều xấu xa bại hoại, được gọi là tâm vô vi. Quý vị không làm điều xấu điều ác, tức là quý vị đang niệm Chú Đại Bi! Nếu quý vị vừa niệm Chú Đại Bi lại vừa làm điều sai trái, tức là quý vị không có tâm vô vi; và như thế có nghĩa là quý vị không niệm Chú Đại Bi vậy!

"Là tâm Vô Nhiễm Trước." Tâm vô nhiễm trước là cái tâm sáng trong thanh tịnh, không chấp trước, không tạp niệm, không vọng tưởng, không tà niệm, không dục niệm—nói rõ hơn, là không có các ý tưởng dâm dục. Nếu quý vị không có lòng tham đắm sắc dục, tức là quý vị có tâm vô nhiễm trước. Trái lại, nếu quý vị có những ý nghĩ dâm ô tà vạy, dục vọng nặng nề, tức là trong tâm quý vị có sự nhiễm trước, bợn nhơ; mà niệm Chú Đại Bi với cái tâm nhiễm trước thì không phải là niệm Chú Đại Bi! Cho nên, những người hiện đang trì niệm Chú Đại Bi đều cần phải chú ý đến đoạn kinh văn này!

"Là tâm Không Quán." Chúng ta cần phải quán tưởng về tánh "không" của tất cả các pháp. Có "không quán," thấy được các pháp đều là "không," thì quý vị sẽ không còn chấp trước gì nữa cả.

"Là tâm Cung Kính." Quý vị nên hiền từ, hòa nhã, có lòng cung kính đối với mọi người. Hãy xem tất cả chúng sanh đều là Phật, và vì thế mình phải sanh tâm cung kính đối với họ.

"Là tâm Tỳ Hạ." Tâm tỳ hạ tức là lòng khiêm cung, nhún nhường mà kính cẩn. Chúng ta nên luôn luôn giữ lòng khiêm cung đối với mọi người, chứ đừng sanh tâm cống cao ngã mạn.

"Là tâm Vô Tạp Loạn." Quý vị không nên có cuồng tâm dã tánh, không nên có cái tâm tạp loạn.

"Là tâm Vô Kiến Thủ." Khi quý vị trông thấy sự vật thì trong lòng liền mê chấp, sanh khởi kiến hoặc; hễ có kiến hoặc tất có sự chấp giữ (sở thủ).

"Là tâm Vô Thượng Bồ Đề." Quý vị phát tâm Vô Thượng Bồ Đề, thì đó chính là Chú Đại Bi; nếu quý vị không có Đạo tâm Vô Thượng Bồ Đề, thì không phải là niệm Chú Đại Bi vậy.

"Nên biết các thứ tâm ấy đều là tướng mạo của môn Đà-La-Ni này; vậy Ông nên y theo ñoùmaøtu haønh." Quán Thế Âm Bồ-tát bảo Đại Phạm Thiên Vương rằng: "Ông phải biết rằng mười cái tâm kể trên—tâm Đại Từ Bi, tâm Bình Đẳng, tâm Vô Vi, tâm Vô Nhiễm Trước, tâm Không Quán, tâm Cung Kính, tâm Tỳ Hạ, tâm Vô Tạp Loạn, tâm Vô Kiến Thủ, và tâm Vô Thượng Bồ Đề—chính là tướng mạo của Chú Đại Bi. Các Ông hãy y chiếu theo mười thứ tâm này để tu hành và trì tụng Chú Đại Bi."

Sau khi nghe Quán Thế Âm Bồ-tát tuyên thuyết như thế, **Đại Phạm Vương thưa rằng: "Tôi và đại chúng nay mới được biết đến tướng mạo của môn Đà-La-Ni này.** Tất cả chúng tôi trong Pháp Hội nhờ được nghe Ngài, bậc Đại-sĩ Đại Bồ-tát, thuyết giảng nên mới nhận thức được tướng mạo của pháp môn Tổng Trì này. **Từ nay chúng tôi xin thọ trì**, và phát nguyện rằng bắt đầu từ hôm nay chúng tôi sẽ tụng trì Thần Chú Đại Bi—chương cú thần diệu Đại Bi Tâm Đà-La-Ni—**chẳng dám quên lãng!"**

Vì sao ư? Vì pháp môn này đích thực là:

Vô thượng thậm thâm vi diệu pháp,
Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ.

Một pháp môn cao siêu, vi diệu thì rất là khó tìm, khó được gặp; thế mà nay:

Ngã đẳng kiến văn đắc thọ trì.

Bây giờ, chúng ta không chỉ may mắn được nghe, được thấy, mà còn được thọ trì nữa! Vì thế, chúng ta phải:

Nguyện giải vô thượng chân thật nghĩa.

Vậy, mỗi người trong chúng ta cần phải phát nguyện hiểu được pháp yếu vô thượng này, lãnh hội được diệu lý chân thật này, và vĩnh viễn không bao giờ dám lãng quên.

Đại Phạm Thiên Vương có bản lãnh lớn lao như thế, thong dong tự tại như thế, mà nghe được Chú Đại Bi rồi còn hứa là chẳng dám quên, huống hồ là chúng ta? Nếu quý vị thờ ơ lãnh đạm, tùy tiện bỏ qua, không lo trì niệm, bỏ quên Chú Đại Bi tuốt ngoài chín tầng mây, cách xa tới tám vạn bốn ngàn dặm, thì đến lúc quý vị muốn tìm lại, e rằng không dễ gì còn tìm thấy được nữa!

(còn tiếp)

Kinh Sách Băng Ấn Hành

- **Khai Thị 1, 2, 3**, 4.
- **Hoa Sen Ngày Xuân**
- **Pháp Ngữ**
- **Kinh A Di Đà Lược Giảng**
- **Kinh Tứ Thập Nhị Chương Lược Giảng**
- **Phổ Môn Phẩm Lược Giảng**
- **Đại Thế Chí Bồ Tát Niệm Phật Viên Thông Chương Lược Giảng**
- **Tiểu Sử Lão Hòa Thượng**
- **Cẩm Nang Tu Đạo**: Ngữ Lục của Hòa Thượng Quảng Khâm

Băng đọc:

- Khai Thị 1, 2, 3, 4
- Kinh A Di Đà Lược Giảng
- Kinh Tứ Thập Nhị Chương Lược Giảng
- Phổ Môn Phẩm Lược Giảng
- Đại Thế Chí Bồ Tát Niệm Phật Viên Thông Chương Lược Giảng

Nếu quý Phật tử muốn thỉnh băng, sách hay hỗ trợ công đức ấn hành xin thư về:
Gold Mountain Monastery
800 Sacramento St.
San Francisco, CA 94108

B.P.L. Monastery
4140 Long Beach Blvd.
Long Beach, CA 90807

chi phiếu xin đề DRBA/ *Vietnamese Account*.

Nhân Dịp Xuân Về:

Học Tập Tinh Thần của Bồ Tát Di Lặc

HT. Tuyên Hóa

Chúng ta cần phải học tập công phu nhẫn nại của Bồ Tát Di Lặc. Ngài nói:

"Già Khờ mặc áo vá,
Cơm lạt bụng no nê,
Vá áo để che lạnh,
Vạn sự tùy duyên liễu.
Có người mắng Già Khờ,
Già Khờ chỉ nói tốt.
Có người đánh Già Khờ,
Già Khờ tự té xuống.
Nhổ đàm trên mặt tôi,
Cứ để nó tự khô.
Tôi cũng không phí sức,
Ông cũng không phiền não.
Ba la mật như thế,
Chính là diệu trung bảo.
Nếu hiểu nghĩa lý này,
Lo gì không đạo đắc."

Quý vị có thấy có kỳ diệu không? Cho nên miệng Ngài thường cười, bụng Ngài lớn. Người ta gọi: "Người tâm rộng rải, thân thể béo mập", không có phiền não.

Tên của Bồ Tát Di Lặc là A Dật Đa (Ajita). Di Lặc dịch là Từ Thị, A Dật Da dịch là Vô Năng Thắng. Sao gọi là Vô Năng Thắng? Có người nói: "Tôi biết, vị Bồ Tát nầy ăn nhiều, không người nào sánh kịp, không phải như vậy thời bụng Ngài sao mà lớn thế? Không bụng người nào lớn bằng, nên gọi là Vô Năng Thắng" (vô năng thắng nghĩa là không ai thắng được hay là vô địch). Người khác lại nói: "Vị Bồ Tát nầy sức rất mạnh, một tay có sức đẩy nhào núi to, không ai mạnh bằng nên gọi là Vô Năng Thắng". Nói như vậy không đúng đâu. Mà không đúng, thời cái gì là Vô Năng Thắng? Đó là Ngài tu pháp môn Lục Độ, tu đạt đến bờ bên kia, không ai có thể hơn Ngài, cho nên gọi là Vô Năng Thắng.

Vị Bồ Tát nầy sau lưng đeo một bao bố rất lớn, đi nơi nơi hóa duyên, hóa duyên gì đây? Hóa duyên phiền não, mong mọi người trên đời không có phiền não, rời khổ đặng vui. Cho nên: *"Mở miệng là cười, cười những con người đáng cười trên đời; bụng có thể dung nạp rất lớn, dung nạp những thứ gì thiên hạ khó dung nạp"*. Ngài và cái bao không phân ly, nên được gọi là Bố Đại Hòa Thượng. Cho nên *"Đi cũng Bố Đại, ngồi cũng Bố Đại, buông Bố Đại xuống, tự tại biết bao?"* Chúng ta nên học tập tư tưởng và hành vi của Ngài.

KINH LĂNG NGHIÊM

NĂM MƯƠI ẤM MA

Hòa Thượng Tuyên Hóa giảng

Phật Giáo Giảng Đường, San Francisco 1968

Thọ Ấm Ma

Kinh Văn:

A Nan! Thiện nam tử kia, tu Tam-ma-đề, trong Xa-ma-tha khi sắc ấm hết, thấy Tâm chư Phật giống như thấy hình tượng phản chiếu trong gương sáng.

Giảng:

A Nan! Thiện nam tử kia tu Tam-ma-đề. Tu tập công phu "phản văn văn tự tánh" hướng tánh nghe vào bên trong để nhận ra lại bản tánh của mình, tu tập nhĩ căn viên thông. Trong **Xa-ma-tha** (Shamatha) tĩnh lặng mọi niệm tưởng, **khi phá sắc ấm,** thì **thấy Tâm của chư Phật như thấy hình tượng phản chiếu trong tấm gương sáng**. Khi phá sắc ấm rồi thì thế nào? Ông có thể thấy được Pháp môn Tâm ấn của chư Phật, như thể ông thấy hình ảnh phản chiếu của mình trong gương vậy.

Kinh Văn:

Người đó như có chỗ sở đắc, mà chưa thể dùng được. Cũng như người bị bóng mộc đè, tay chân còn y nguyên, thấy nghe không lầm, nhưng tâm bị chế ngự bởi khách tà, không cử động được, đây gọi là phạm vi của Thọ Ấm.

Giảng:

Người đó như có chỗ sở đắc, nhưng chưa dùng được, cũng như người bị bóng mộc đè. Trước tôi đã nói về loài quỷ *Kumbhanda* (Cưu Bàn Trà hay *Yểm Mỵ quỷ*). Loài quỷ này làm cho người ta tê liệt, người bị quỷ này đè, **chân tay y nguyên**, tứ chi nguyên vẹn không mất mát, **thấy nghe không lầm** hay mê muội, **nhưng tâm bị chế ngự bởi khách tà,** nên **không cử động được. Đây gọi là phạm vi của Thọ Ấm.** Trạng thái này là phạm vi của thọ ấm.

Kinh Văn:

Khi trạng thái bóng mộc đè tiêu mất, tâm rời khỏi thân, trở lại xem nghe được mặt mày, đi ở tự do không bị ngăn ngại. Đây gọi là hết Thọ ấm. Người ấy có thể vượt *kiến trược*. Xét nguyên do của Thọ ấm, nhận thấy vọng tưởng hư minh là cội gốc.

Giảng:

Khi trạng thái tê liệt bởi bóng mộc đè tiêu mất, tâm rời khỏi thân, trở lại thấy được mặt mày. Khi còn ở trong phạm vi Thọ ấm, thì giống như bị tê liệt bởi quỷ Cưu Bàn Trà, cho nên ông không được tự tại. Nếu tình trạng này biến mất tức là thọ uẩn đã bị phá sạch rồi, thì tâm sẽ

thoát khỏi thân và ông có thể nhìn thấy được mặt ông. **Đi ở tự do**. Ông muốn đi đến nơi nào thì tùy tâm như nguyện, mà ông không muốn đi cũng được như nguyện, vô câu vô thúc, **không bị ngăn ngại**, hoàn toàn không bị trói buộc nữa. **Đây gọi là hết Thọ ấm.** Cảnh giới này là thọ ấm đã bị phá rồi, không còn nữa, **người ấy có thể vượt qua khỏi *kiến trược*.** Đó là một trong năm món trược của ngũ trược ác thế. **Xét lại nguyên do của Thọ ấm thì vọng tưởng hư minh là cội gốc** của Thọ ấm. Khi Thọ ấm được phá sạch rồi thì cái gốc của nó cũng tiêu tan luôn.

Kinh Văn:

A Nan! Người thiện nam kia, khi ở trong trạng thái như thế, cảm nhận một ánh sáng rực rỡ, trong tâm sinh khởi một loại cảm xúc. Do bên trong đè nén quá phần, bỗng dưng phát khởi lòng bi vô hạn, đến nỗi xem muỗi mòng như là con đỏ. Tâm sanh thương xót, bất giác rơi lệ.

Giảng:

A Nan! Người thiện kia, khi ở trong trạng thái như thế, cảm nhận một **ánh sáng** hết sức **rực rỡ, trong tâm** ông ta tự nhiên **sinh khởi một loại cảm xúc**, một sự cảm tưởng. **Do bên trong đè nén quá phần,** bởi vì ông ta ngăn phục, kiềm giữ tư tưởng thái quá. Khi sự dồn nén bên trong quá mức, **bỗng dưng phát khởi lòng thương xót vô hạn.** Thương xót những ai? Thương xót mọi loài chúng sanh, **đến nỗi xem muỗi mòng như là con đỏ**. Tiếng Hán gọi con mới sanh là Xích Tử, do da của trẻ mới sanh có mầu đỏ. **Tâm sanh trắc ẩn, bất giác rơi lệ.** Bất tri bất giác ông lại bật khóc.

Kinh Văn:

Đây gọi là *"đè nén tâm quá mức trong khi công phu"*. Nhận ra điều đó thì không có gì sai trái. Chẳng phải là chứng Thánh. Nếu biết rõ như vậy không còn mê lầm nữa thì trạng thái đó tự tiêu vong. Nếu nghĩ là mình chứng Thánh thì bị loài ma *bi* lụy nhập vào tim gan. Mỗi khi thấy người thì thương xót và kêu khóc không thôi. Mất đi chánh định, từ đó đọa lạc.

Giảng:

Đây gọi là *"đè nén tâm quá mức trong khi công phu"*. Trạng thái này có thể sanh khởi trong khi dụng công tu tập. Nó xảy ra vì ông đã đè nén tâm thái quá. Nếu ông minh bạch, **nhận ra điều đó thì không có gì sai trái.** Nếu ông hiểu ra mình đã sai lầm và tự nhủ: "Tại sao ta lại khóc lóc vô cớ như vậy? Ta phải thay đổi ngay." Hiểu rõ như vậy rồi sẽ không có vấn đề. **Cảnh giới này không phải chứng Thánh.** Đó không có nghĩa là ông đã chứng được tâm Đồng Thể Đại Bi. Đừng nghĩ rằng thương xót các loài muỗi mòng và các loài côn trùng nhỏ nhít như là con mới đẻ của mình là tâm Đồng Thể Đại Bi. Nếu biết rõ như vậy, không còn mê lầm nữa, trạng thái "thương xót" đó sẽ biến mất. **Nhưng nếu nghĩ là mình đã chứng Thánh.** Nếu ông nghĩ: "Ồ! Bây giờ ta đã có được tâm *đồng thể đại bi,* công phu tu tập của ta thực sự đã thành tựu" thì sẽ có ***ma bi lụy***, là loài ma gặp bất cứ người nào cũng đều bật khóc, **nhập vào tâm ông**, chiếm lấy thân ông, khiến ông **bất cứ gặp ai thì thương xót, kêu khóc không thôi,** khóc mà chẳng biết tại sao sanh mình sầu bi như thế.

Khi còn ở Mãn Châu, tôi biết một người phụ nữ tên là Lưu Kim Đồng, gặp phải trạng thái như vậy. Bất kỳ khi gặp người, cô bật khóc và nói: "Trong tiền kiếp người là con tôi, bây giờ trở về, người đã tìm gặp được mẹ rồi đó!". Bằng nước mắt, bà ta làm cho người ta mê hoặc, cho rằng thực sự gặp được mẹ. Nhưng thật ra là đã gặp ma vương. **Mất đi chánh định từ đó đọa lạc,** nếu ông nghe theo ma vương, ông sẽ rơi vào địa ngục.

(còn tiếp)

Hư Vân Hòa Thượng Họa Truyện

#32. Trước Động Triều Dương Thấy Rồng Vàng

Lại khi nước triều lên, có một con rồng xuất hiện giữa sóng nước ngợp trời ngay trước động Triều Dương. Vảy rồng sắc vàng óng ánh; thấy rõ được toàn thân với bốn chân và đuôi như đuôi cá, chỉ không thấy đầu; một lúc lâu sau rồng mới lặn mất.

Có lẽ rồng này biết có bậc đại đức cao Tăng đến nên hiện ra để nghênh đón. Đây là một vị thần linh hộ pháp bày tỏ lòng cung kính đối với bậc thánh nhân bằng cách thường xuyên theo bảo vệ.

Kệ tán của Hòa Thượng Tuyên Hóa:
Triều Dương động tiền kiến kim long,
Toàn thân kim sắc, tứ túc thanh,
Vấn nhĩ vi hà lai hiển hiện,
Kỳ duyên bỉ ngạn hữu chí nhân.
Nghĩa là:
Trước động Triều Dương thấy rồng vàng,
Toàn thân óng ánh, rõ bốn chân,
Khẽ hỏi vì sao rồng xuất hiện?
Ấy bởi chốn này có thánh nhân!

Dharma Realm Buddhist Association
800 Sacramento St.
San Francisco, CA 94108, U. S. A.
Tel. (415) 421-6117 Fax. (415) 788-6001
bodehai@yahoo.com

Non-Profit Org.
U. S. Postage
PAID
Permit No. 1018
Daly City, CA

To : _____

_____

_____

_____

_____

* *Bồ Đề Hải phát hành mỗi 3 tháng. Mọi thư từ, góp ý hay thỉnh báo xin thư về* **Dharma Realm Buddhist Association.** *Chi phiếu góp phần ấn tống, xin đề: DRBA/Vietnamese Account.*